

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Τρίτην, 15^{ην}/28^{ην} Αυγούστου 2018, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τό Θεομητορικόν αὐτῆς Μνήμα ἐν Γεθσημανῇ.

Διά τήν ἐορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία διδάσκει ὅτι ἡ Θεοτόκος ἐκοιμήθη θάνατον φυσικόν, μετέστη ὅμως ψυχῇ τε καί σώματι ὑπό τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς εἰς τόν οὐρανόν ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ, ἔνθα καί ὡς πρώτη τῆς θριαμβευοῦσης ἐκκλησίας πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπέρ τῶν εὐλαβουμένων, σεβομένων καί ἱκετευόντων αὐτήν.

Τῆς Θείας Λειτουργίας διά τήν ἐορτήν ταύτην προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Βόστρων κ. Τιμοθέου, Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Λευκωσίαν, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Λύδδης κ. Δημητρίου καί τοῦ παρεπιδημοῦντος Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἑρυθρῶν κ. Κυρίλλου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καί διακόνων καί ἱερέων παρεπιδημούντων, ψάλλοντος τοῦ κ. Κωνσταντίνου Σπυροπούλου καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Δημητρίου καί μετέχοντος πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος ἐν κατανύξει παρακολουθοῦντος, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου.

Εἰς τό Κοινωνικόν ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν Θεῖον Λόγον ὡς ἔπεται:

«Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου, οὐρανοί ἐπαγγάλλονται καί ἀγγέλων γέγηθε τά στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δέ εὐφραίνεται ὡδήν σοι ἐξόδιον προσφωνοῦσα τῇ Μητρί τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε ἡ τό γένος τῶν ἀνθρώπων ρυσαμένη προγονικῆς ἀποφάσεως», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων (Ἐβρ. 12,23) ἀγάλλεται μετά τῆς ἐπιγείου Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ ἐορτίῳ μνήμῃ τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας· διό καί μετά τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἐν χαρᾷ ἀναβοᾷ χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετά σοῦ· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν (Λουκ. 1,28)». Χαῖρε, ὄχημα τῆς Θεότητος ὅλης, χαῖρε μόνη, τά ἐπίγεια τοῖς ἄνω τῷ τοκετῷ σου συνάψασα· χαῖρε ἡ μετά τόκον Παρθένος καί μετά θάνατον ζῶσα, ἡ ἀεὶ σῶζουσα Θεοτόκε τήν κληρονομίαν σου.

Ὁ δέ ὕμνωδός λέγει· «Ὁ ξένως οἰκήσας (Θεός Λόγος) Θεοτόκε ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδύϊ σου σαρκούμενος, οὗτος (ὁ Χριστός) τό πανίερρον πνεῦμά σου δεξάμενος ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν ὡς ὀφειλέτης Υἱός, διό σέ τήν παρθένον ὕμνοῦμεν καί ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅντως, ἡ Παναγία Θεοτόκος εἶναι ἡ «μετά θάνατον ζῶσα». Καί τοῦτο, διότι ὁ

φυσικός αὐτῆς θάνατος ὑπῆρξε θάνατος ζωηφόρος, θάνατος, ὁ ὁποῖος τὴν εἰσήγαγεν εἰς τὴν δόξαν ὄντως ζωῆς τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Αὐτῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἑρμηνεύων τό παράδοξον τοῦτο γεγονός ὁ ἱερός ὑμνωδός Κοσμᾶς λέγει:

Εἰς τό πρόσωπόν σου ἀμόλυντε Παρθένε νικήθηκαν οἱ νόμοι τῆς φύσεως-
«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐν σοί Παρθένε ἄχραντε».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ φυσικός βιολογικός θάνατος τῆς ἀειπαρθένου θεοτόκου Μαρίας δέν ἡδυνήθη νά προξενήσῃ φθορές καί διάλυσιν τοῦ θεοδόχου αὐτῆς σώματος, ἀλλ' ἐγένετο κατὰ τόν ὑμνωδόν ἱερόν Κοσμᾶν «διαβατήριον ζωῆς αἰδίου καί κρείττονος».

Κατά δέ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, ἔπρεπε αὐτή ἡ ὁποία ἐφιλοξένησε εἰς τὴν κοιλίαν της τόν θεόν λόγον νά κατοικήσῃ εἰς τὰς θείας σκηνάς τοῦ Υἱοῦ της. Ἐπρεπε αὐτή, ἡ ὁποία ἐφύλαξε τὴν παρθενίαν της ἀπείραχτη κατὰ τὴν γέννα νά διατηρήσῃ καί τό σῶμα της ἀδιάφθορον μετὰ τόν θάνατόν της. «Ἐδει τὴν τόν θεόν λόγον ἐν τῇ αὐτῆς νηδυῖ ξενοδοχήσασαν ἐν ταῖς τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ κατοικισθῆναι σκηναῖς. Ἐδει τῆς ἐν τῷ τίκτειν φυλαξάσης τὴν παρθενίαν ἀλώβητον, ἀδιάφθορον τηρηθῆναι τό σῶμα καί μετὰ θάνατον». (Ὁμιλία Β' Εἰς τὴν κοίμησιν).

Κατά τόν ἱερόν τοῦτον ἐυχαραριστικόν καί λατρευτικόν καιρόν ὁ πανευκλεής τάφος τῆς θεομήτορος καλεῖ πάντας ἡμᾶς τοὺς τὴν πίστιν ἀδιάκριτον ἔχοντας, ἵνα προσέλθωμεν καί κοινωνήσωμεν τῶν θείων χαρισμάτων ἀπὸ τὴν πηγὴν τῆς Εὐφροσύνης, δηλονότι τὴν Παναγίαν θεοτόκον, τὴν ὁποίαν «ἐφιλοξένησε καί ταύτης ἀέναον ἐπλούτισε τὴν ἀνάβλυσιν», κατὰ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν.

«Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ καί ὅσοι μὴ ἔχητε ἀργύριον βαδίσαντες ἀγοράσατε ἄνευ τιμῆς». Οἱ διψῶντες πηγαίνετε εἰς τό ὕδωρ ὅσοι δέν ἔχετε χρήματα, ἵνα ἀγοράσητε, πηγαίνετε καί θά σᾶς χορηγηθῇ ἄνευ χρημάτων, παραγγέλλει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας. (Ἡσ, 55,1).

Και πάλιν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ τῆς Γεθσημανῆς, κείμενος θεομητορικός τάφος μᾶς καλεῖ διὰ στόματος τοῦ ἁγίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λέγων: «Ἐγὼ πᾶσιν εὐαγγελικῶς ἀνακέκραγα. Ὁ διψῶν νοσημάτων ἴασιν, ψυχικῶν παθῶν ἀπολύτρωσιν, οὐρανῶν βασιλείας ἀνάπαισιν, πίστει προσερχέσθω πρός με καί ἀρυσάσθω ρεῖθρον τῆς χάριτος πολυδύναμον καί πολύχρηστον», (Ὁμιλία Β' Εἰς τὴν Κοίμησιν)

Δεῦτε λοιπόν πάντες οἱ πιστοί, οἱ ἐκ τῶν ἐγγύς καί μακρὰν συναθροισθέντες ἱκετεύσωμεν τὴν παμμακάριστον θεοτόκον ἀγνὴν ἀειπάρθενον καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Δέχου παρ' ἡμῶν, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, Μῆτερ τοῦ ζῶντος θεοῦ, καί τῇ φωτοφόρῳ σου καί θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ τὴν εἰρήνην, ἅφεςιν τοῖς μέλπουσι καί ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα» Ἀμήν.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος ἐδεξιώθη τό ἱερατεῖον καί πολλοὺς ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς